

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3147/2021
16.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., чији су заједнички пуномоћници Владимир Грујић и Мирјана Нишагаћин, адвокати из ..., против туженог а.д. „Будућност“ Бачка Паланка, чији је пуномоћник Марко Остојић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1504/20 од 25.01.2021. године, у седници одржаној 16.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1504/20 од 25.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 596/2017 од 31.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им на име накнаде штете за период од 2008. године закључно са 2018. годином исплати сваком тужиоцу понаособ, за сваку годину, новчане износе ближе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког годишњег износа (01. јуна наредне године) до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова поступка плате 108.651,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1504/20 од 25.01.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен захтев тужилаца и обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде штете за период од 2011. године закључно са 2018. годином исплати сваком тужиоцу понаособ, за сваку годину, новчане износе ближе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког годишњег износа до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им на име накнаде штете за 2010. годину, 2015. годину, 2016. годину, 2017. годину и 2018. годину на име накнаде штете исплати сваком тужиоцу понаособ, за сваку годину новчане износе ближе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког годишњег износа до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су сувласници пољопривредног земљишта - катастарске парцеле број .., њива друге класе уписане у лист непокретности број .. КО Бачка Паланка, и то АА и ББ са по 2/12 идеалних дела, ДД и ЂЂ са по 3/12 идеалних дела и ВВ и ГГ са по 1/12 идеалних дела. Тужиоци су предметну парцелу наследили, а она је била предмет поступка враћања земљишта који је 1992. године водила Комисија за повраћај земљишта бившим власницима коју је формирала Општина Бачка Паланка. Правни претходници тужилаца, а касније и тужиоци су водили парнични поступак против а.д. „Будућност“ Бачка Паланка, Општине Бачка Паланка, ЕЕ и ЖЖ, ради накнаде материјалне штете и предаје у посед напред наведене парцеле. Овај поступак је правноснажно окончан пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1605/13 од 06.03.2014. године, којом су обавезани а.д. „Будућност“ Бачка Паланке и Општина Бачка Паланка да солидарно накнаде материјалну штету због некоришћења предметне парцели ЗЗ и ИИ у периоду од 1992. године до 1998. Године, а АА, ББ, ЈЈ, ЂЂ и ДД за период од 2003. године до 2009. Године, док су а.д. „Будућност“ Бачка Паланке, ЕЕ и ЖЖ обавезани да тужиоцима у том поступку предају у посед предметну парцелу. У образложењу ове пресуде између осталог је наведено да су правни претходници тужилаца КК и ЛЛ били сувласници предметне парцеле и да су они, као закуподавци 01.03.1984. године закључили уговор о закупу предметне парцеле са правним претходником д.п. „Будућност“ Бачка Паланка, као закупцем на период од једанаест година са почетком закупа економске 1983/1984 године и престанком закупа економске 1994/1995 године. Закуподавци су 15.07.1992. године, сваки понаособ, са д.д. „Будућност“ Бачка Паланка закључили уговоре о раскиду уговора о закупу, којим је чланом 2. уговорено да купац врати у посед закуподавцима предметну парцелу након скидања усева 1992. године. Након истека закупа предметне парцеле д.д. „Будућност“ као правни претходник д.п. „Будућност“, а сада а.д. „Будућност“ Бачка Паланка није вратио у посед закупљену парцелу. Након извршности пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1605/13 од 06.03.2014. године тужиоци су по основу досуђене накнаде штете исплаћени, али нису тражили од туженог предају у посед предметне парцеле ни у извршном поступку, нити непосредно. Тужиоци су ангажовали геометра ради утврђења граница предметне парцеле, којом приликом нису били присутни представници туженог, али ни након тога нису тражили предају у посед предметну парцелу за коју су мерењем утврдили да је њихова. Током овог поступка тужиоци су путем свог пуномоћника упутили допис туженом 02.10.2017. године, који га је обавестио да је овлашћен да понуди коначно решење овог проблема, како би без извршног поступка спровели правноснажну пресуду Апелационог суда у Новом Саду Гж 1605/13, тако што би он вратио предметну парцелу његовим странкама како би је могли продати. На овај допис тужени није одговорио. Предметну непокретност последње две године, 2017. и 2018. године је

обрађивао ЉЉ који није платио накнаду за њено коришћење иако је у вези коришћења разговарао са тужиоцем ББ који му је на питање да ли може да обради земљиште одговорио да њега то не интересује јер земља није његова. ЖЖ и ЕЕ, као лица која су заједно са туженим били обавезани на предају предметну парцелу не налазе се у њеном поседу. Предметна парцела налази се на излазу из Бачке Паланке према ..., доброг је квалитета, друге класе, типа ливадска црница без карбоната. Због површине од 3 ха 43 а 39 м2 предметна парцела је погодна за пољопривредну производњу, с тим што је на средини парцеле растиње које отежава обраду. С обзиром на постојеће тржишне цене закупа пољопривредног земљишта на територији Бачке Паланке, те особине предметне парцеле, цена закупнине на годишњем нивоу износи 250 евра по катастарском јутру, а закупнина за целу предметну парцелу износи 1.491,60 евра.

Првостепени суд је одбио, као неоснован захтев тужилаца јер је сматрао да тужиоци нису доказали да се тужени налази у поседу предметне парцеле и да је несавестан држалац исте.

По оцени Врховног касационог суда, супротно наводима ревизије, правилно је одлучио другостепени суд када је делимично усвојио захтев тужилаца, правилном применом материјалног права.

Тужиоци су тужбом поднетом 26.08.2014. године тражили накнаду материјалне штете у виду изгубљене добити због немогућности коришћења предметне парцеле, јер им тужени, који је у поседу предметне парцеле исту није предао у посед, иако је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1605/13 од 06.03.2014. године обавезан да им предметну парцелу преда у посед. Код утврђеног да су тужиоци сувласници предметне парцеле у чијем је поседу тужени и да им тужени и након правноснажности напред наведене пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1605/13 од 06.03.2014. године исту није предао у посед, то је правилан закључак другостепеног суда да тужиоци имају право на накнаду материјалне штете у виду изгубљене добити због немогућности коришћења предметне парцеле за период од 2011. године закључно са 2018. годином, правилном применом члана 154, 155. и 189. Закона о облигационим односима и члана 39. Закона о основама својинскоправних односа. Међутим, како је то правилно закључио другостепени суд, тужиоци имају право само на сразмерно смањену накнаду, јер су допринели да штета настане, применом члана 192. став 1. и 2. Закона о облигационим односима, с обзиром да од туженог нису тражили да им преда у посед предметну парцелу, на који начин су допринели да штета настане и с тим у вези имају право само на сразмерно смањену накнаду, чију је висину другостепени суд правилно утврдио. Правилан је закључак другостепеног суда да је захтев тужилаца за накнаду предметне материјалне штете за 2010. годину застарео, имајући у виду да је тужба поднета 26.08.2014. године. Разлози које је другостепени суд дао за своју одлуку, као довољне и јасне прихвата и касациони суд. Стога су неосновани наводи ревизије којима се оспорава другостепена одлука у одбијајућем делу, јер је другостепени суд правилном применом материјалног права одбио овај захтев тужилаца за накнаду штете.

Супротно наводима ревизије, правилна је одлука о трошковима поступка, имајући у виду успех тужилаца у овом поступку.

Са напред наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**